

Op zijn Ghanees .....

Nieuwsbrief februari 2012
Tuma Viela

Wie ooit in een verbouwing heeft gezeten kent de ups en vooral de downs die daarmee gepaard gaan: materialen worden niet op tijd geleverd, weersomstandigheden kunnen roet in het eten gooien, je wordt ongewild geconfronteerd met gebreken waar je niet op gerekend had en het duurt altijd langer dan gepland... In Ghana is het niet veel anders... Het is maar goed dat ik hier al heel wat jaren woon en niet meteen in de stress raak als iets anders gaat dan ik eigenlijk zou willen want dat is hier dagelijks aan de orde... Dus glimlach ik oprecht als ik iemand met een waterpas bezig zie en hij het toch klaarspeelt om de stenen scheef te metselen... Schakel ik het knopje in mijn hoofd makkelijk om als ik even de andere kant op heb gekeken en plotseling voor het voldongen feit sta dat de deuren naar binnen openklappen terwijl ik toch heel duidelijk uitgelegd had -met een hele goede reden- dat ik graag wilde dat de deuren naar buiten toe open gingen... Ik haal berustend mijn schouders op als er in heel Tamale wekenlang geen drup water te krijgen is en specie maken zónder lukt echt niet...! Ik zucht maar eens omdat door de extreme droogte nu al cracks in de cementlagen ontstaan en laat me aanleunen dat de schilder er een speciaal middeltje voor heeft waardoor je er straks niets meer van zult zien... Voor de zoveelste keer leg ik geduldig aan de werklui uit wat volgens mij een logische en efficiënte werkvolgorde zal zijn, maar ze gaan gewoon hun eigen gangetje... Maar ik maak plotseling als een echte Ghanees even enorme ophef over het feit dat ik vind dat de landlord zich nou maar eens volledig moet concentreren op deze klus die hijzelf -"wishful thinker" als iedere Ghanees is- inschatte op drie dagen werk... Want nu, na bijna twee maanden waarin nog niet zo heel veel concrete resultaten zijn geboekt en overal slechts een beetje aan is gesleuteld, wil hij doodleuk zijn energie in een nieuw projectje van hem stoppen! Sorry, I'm Dutch er er zijn grenzen aan mijn geduld en begrip... Het komt wel over... Even later slaan we samen hartelijk een high-five, spreken we de wijze woorden: "It's not easy..." uit, al hebben we daar waarschijnlijk allebei heel verschillende gedachten bij maar beloven vrolijk met elkaar een STAR-biertje te gaan drinken als de klus geklaard is... Maar, en dat vergeet ik bijna te zeggen.... HET WORDT ME TOCH MOOI!!! Ik zal jullie niet vermoeien met "half affe" foto's, maar hoop zeer binnenkort -als alles meezit natuurlijk- het eindresultaat te showen!!!

We zijn met het hele team Ayisha aan wezen moedigen toen ze een tricycle race had hier in Tamale. De race zou om zeven uur 's morgens beginnen, maar gezien de Ghanatijd dachten we om 9 uur nog wel op tijd te zijn... we hebben daar tot 11 uur in de brandende zon tevergeefs gewacht en zijn toen maar naar de werkplaats gegaan om toch nog wat te doen en hebben haar dus niet echt zien strijden, maar 'het hart onder de riem' zorgde ervoor dat ze als een speer ging zoals ze later trots vertelde toen ze ons de gouden medaille kwam laten zien!

Vorige week kregen we onverwacht, bijzonder bezoek. Een Malinees kwam langs de werkplaats met zijn kameel om in onze moskee te gaan bidden. Ik helemaal verrukt en weer even terug in India waar ik genoten heb op de rug van zo'n beest in de woestijn... "Daar moet je echt eens op gaan zitten!" zei ik tegen mijn collega's..., maar niemand die dat durfde behalve natuurlijk Sumaya die overal wel voor te porren is... Zoekend door mijn kijker maakte ik lachend een foto van haar toen ze zo elegant mogelijk op het beest wilde klimmen en later nog eentje waarop ze trots bovenop het prachtige dier zit... Ik

mistte de commotie die er verder rondom dit dier plaatsvond en waarschijnlijk ben ik de enige geweest die Sumaya "de lucht in heeft zien gaan", want de andere toeschouwers waren eigenlijk alleen maar geïnteresseerd in het achterste van het dier. Kamelenpis en verse drollen schijnen een uitstekend medicijn te zijn voor allerlei kwalen... Onze opengeknipte waterzakjes vonden gretig aftrek en werden onder de nietsvermoedende plassende kameel gehouden... Waar die zakjes al niet goed voor zijn!

Prachtige kinderen komen dagelijks langs bij de werkplaats en ik blijf het altijd leuk vinden om ze vast te leggen op de foto. Abdellah, Amina's zoontje wordt een heerlijk ondernemende peuter en zonder het zelf vaak te weten zet ik hem op de kiek met een hoofddekseel die hij om de haverklap buit maakt in onze shop... Eerst bekijkt hij zich er uitgebreid mee in de spiegel, showt hem vervolgens aan ons, vergeet na een poosje dat ie hem op heeft, laat hem ergens slingeren om na een poosje met een nieuw exemplaar tevoorschijn te komen... Fantastisch om te zien!

Januari was een recordmaand wat betreft het aantal klanten en gemaakte artikelen en zelfs een korte maand als Februari lijkt dit record alweer te gaan breken! We werken hard, schakelen soms extra hulp in om aan de vraag te kunnen voldoen en wat heel belangrijk is... we hebben er nog steeds heel veel plezier in! Haruna mist geen dag en is heel bedreven geworden in zijn taken. Lizzy en Faruk werken elke zaterdagmorgen mee en dat vinden ze een aangename afwisseling naast het in de schoolbanken zitten! Trouwens, in de schoolbanken in Nederland wordt ondertussen ook hard gewerkt voor ons project! Ik heb al eerder verteld over het zendingsgeld dat door verschillende scholen opzij gelegd wordt voor Tuma-Viela. Eén van deze scholen wil ook tijdens hun 'Lente-Markt' onze prachtige ansichtkaarten gaan verkopen en op dit moment heeft 'Het Veenpluis' in Zevenhuizen een "Wecycle" project waarvan de leerlingen van die school statiegeldflessen verzamelen waarvan de opbrengst rechtstreeks naar de werkplaats in Ghana komt!

Dat is goed nieuws! Zo werken we met elkaar, in Nederland en hier in Ghana aan een beter milieu... WECYCLE TOGETHER!!!